

A fejetlen ember

[A] bátyám kondásinaska vót. Elment a partra a disznókkal a zsidótemető mellé. Ott látott egy nagy lyukat. Kaparta. Hát a kondásbottal kikapart egy nagy emberfejet. Hazahozta, oszt ráhúzta a kerítésre. Oszt rá három hétre kifeküdt az udvarra. Minket is hítt, gyerekeket, de nem mentünk, mer' esett az eső. Akkor ő lefeküdt maga a csűröcskébe. Osztán hogy aludt, hát halotta, hogy a partrú' gyünnnek a lovak, sok ló trappjába. Oszt a körtefáná' megállnak. Kifordút az udvarrú' az útra, hogy meglássa, kik gyünnnek a lóval. Akkor látott egy ijjesztőt – muminyiknak is mongyák. Fej nékú' vót. Oszt akkor, mikor mán igen nagy félelem vót rajta, akkor megfordút egy nagy suhangással, oszt akkor körülment a házon. A bátyám azt gondóta, hogy mán megyen el, hát befordút az udvarra. Mikor meffordút, hát megint ott vót a ház sarkán, oszt akkor ott látta azt a nagy alakot, fekete ruhába', kalap vót rajta, de fejet nem látott. Akkor osztán reggel felkél, visszavitte a zsidótemetőbe a fejet, a koponyát. Betakarta, oszt többet nem látott semmit.